

Marco Angelini

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

Marco Angelini

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

Opieka kuratorska: Giusy Emiliano i Raffaella Salato

a cura di Giusy Emiliano e Raffaella Salato

curated by Giusy Emiliano and Raffaella Salato

3 - 15 czerwca / giugno / June 2016

Galeria Nowe Miejsce

Al. Jerozolimskie 51 lok 2 - Warszawa

Marco Angelini

www.marcoangelini.it

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

Opieka kuratorska:

Giusy Emiliano
Raffaella Salato

Curatrici:

Giusy Emiliano
Raffaella Salato

Esej krytyczny:

Giusy Emiliano
Raffaella Salato

Testo Critico:

Giusy Emiliano
Raffaella Salato

Organizacja i PR:

Jan Kozaczuk
Lucyna Sosnowska
Wojciech Popławski

Organizzazione e Ufficio stampa:

Jan Kozaczuk
Wojciech Popławski
Lucyna Sosnowska

Biuro Prasowe we Włoszech:

Gian Piero Ventura Mazzuca

Ufficio stampa Italia:

Gian Piero Ventura Mazzuca

PATRONAT MEDIALNY / PATROCINI

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE

„Świat i wszystkie rzeczy, które do niego należą, postrzegane są tak, jakby wchodziły w trwające od wieków wzajemne relacje rządzone wielorakimi, lecz nieodkrytymi prawami. Ich tajemnicę zaczynamy rozumieć dopiero wtedy, gdy znaki wpisane w powierzchowność przedmiotów zostaną trafnie połączone ze swoim znaczeniem”.

E. Hooper Greenhill

W swoich ostatnich poszukiwaniach artystycznych Marco Angelini sięga po nowy sposób interpretacji wizualnej i wprowadza nas w przestrzeń wyznaczoną przez miasto, które pojmuje nie tylko jako miejsce fizyczne, lecz także jako ślad pamięci duszy. W 71 obrazach zamyka rzeczywistość metropolii naznaczoną smugami pamięci, a samo miasto traktuje jak rezerwuuar wspomnień, reminiscencji i anegdot z przeszłości. W ten sposób ujawnia i ilustruje wizjonerską koncepcję rzeczywistości wyłaniającej się z magmy chaosu. Techniki i procesy, które stosuje, wydają się intuicyjne i bezpośrednie, a wynikające z nich refleksje koncentrują się na warstwowej strukturze pamięci. Droga artystyczna Marco Angeliniego łączy go ściśle i nierozdzielnie z Polską. Wpływ kultury polskiej na jego twórczość nie jest jednak bezpośredni, artysta przetwarza ją i interpretuje we własny sposób. W jego obrazach widać nawiązania do Tadeusza Kantora. Przedmioty ulegają u Angeliniego tej samej transpozycji, której poddawali je aktorzy w teatrze Kantora. Wspólne dla obu artystów jest również przywoływanie w widzach wspomnień, które nie mogą i nie powinny zostać zapomniane. Obaj z jednakową precyzją i stanowczością odwołują się przy tym do intymności i natury przedmiotów skrywanej pod ich prymarną, codzienną funkcją. Na płótnach Angeliniego dokonuje się zatem dekompozycja przedmiotów codziennego użytku, rozszczepianych przez pryzmat przeszłości po to, żeby nadać im nowe znaczenie i zakorzenić w tym, co teraźniejsze. To misterium codzienności dokonuje się dzięki subtelnym sugestiom przywołującym gesty, dźwięki, zapachy i emocje. Wyraża się w antropomorficznych postaciach nawiązujących dialog z przedmiotami, które uwewnętrzniają i którymi stają się na wskroś przesiąknięte, dowodząc tym samym, że każdy z nas jest „dzieckiem własnej przeszłości”. Rzeczy u Angeliniego pozwalają ponadto uchwycić ulotną równowagę między awangardą a tradycją. Możemy przypuszczać, że intymność i liryzm w przedstawianiu rzeczywistości są wynikiem drobiazgowych studiów analitycznych i syntetycznych, a przede wszystkim uważnej obserwacji i doświadczenia miasta. Artysta porusza się w przestrzeni obfitującej w różnorakie formy, sprzyjającej przyjmowaniu różnej perspektywy. Każdy obraz ujawnia wielość tematów wewnętrznych i zewnętrznych wobec miejskiej rzeczywistości, którą człowiek przeżywa, obserwuje i interpretuje. Czy w umieszczeniu przedmiotów przywołujących pamięć w sztucznie ograniczonej i przygotowanej przestrzeni należałoby dopatrywać się poczucia dezorientacji i zagubienia w świecie? To raczej zachęta do podjęcia próby poszukiwania sensu we własnej przestrzeni i własnym świecie, impuls do refleksji.

Nawiązania do polskości są wyraźnie widoczne nie tyle w warstwie chromatycznej obrazów, ile w charakterystycznej rytmice, dostrzegalnej w wielu polskich dziełach, jak choćby w twórczości Leszka Możdżera. Wyimaginowane powiększenie, które pozwala dostrzec skupienie głosów w dźwięku, znajduje swoje odzwierciedlenie na płótnie i wysyła nas w oniryczną podróż. Dzieła plastyczne operują w ten sposób podwójnym językiem, który opowiada jednocześnie o tym, co zewnętrzne i o samym sobie, podąża za spiralą pamięci – wyczekiwaną, zawieszoną i abstrakcyjną zarazem. Fizyczność gestu artysty na płótnie tworzy szkielet narracji i nadaje jej dramaturgii, a sposób obrazowania charakterystyczny dla Angeliniego można by porównać do pryzmatu, skupiającego w sobie wielorakie rzeczywistości, a trafniej –

dekomponującego i rozszczepiającego jedną rzeczywistość według różnych sposobów percepcji, zarówno tych konkretnych, jak i wyimaginowanych. Początek nigdy nie staje się końcem, ale koniec wstrzymuje i zawiera w sobie początek. Wątpliwość, tajemnica i pytanie muszą być zatem immanentne, a rolą artysty jest badanie wnętrza rzeczy i ich ukrytych wyobrażeń.

Podążając śladem pamięci, Marco Angelini łączy obrazy z filmem wideo zatytułowanym *Solaris in fabula*, który ucieleśnia emocje uchwycone na płótnie. W ten sposób artysta pozwolił przemówić niektórym ze swoich dzieł, które zaczynają oddychać i uzewnętrzniać zamknięte w nich emocje dzięki postaci aktora – Jana Kozaczuka. Złość, akceptacja, strach, oczekiwanie – wszystkie te odczucia nabierają kształtów za sprawą recytacji aktorskiej, która zmusza widza do zajęcia jasnego stanowiska wobec każdego z nich. Oczywiście wydaje się w tym kontekście nawiązanie do powieści fantastyczno-naukowej Stanisława Lema, opublikowanej w 1961 roku. Przywołuje ją już sam tytuł towarzyszącego obrazom wideo. Można odnieść wrażenie, że Marco Angelini, tak samo jak kiedyś Lem, pozwolił poprowadzić się za rękę i stworzył film, który ze względu na spontaniczność realizacji można określić jako śmiałą przygodę. Artysta, przekonany o tym, że sztuka ma decydującą rolę społeczną, przedstawia panoramiczny przegląd gatunków, stylów i środków wyrazu, sięgając po najbliższe mu narzędzia. W ten sposób rzuca światło na stale zmieniającą się przestrzeń miejską – niezwykle kalejdoskop, w którym działa, żyje i umiera ludzkość.

Giusy Emiliano

Raffaella Salato

Tłumaczenia: Katarzyna Foremniak

CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO

“...il mondo e tutte le cose che esso comprende sono concepiti come fossero in continua, perenne relazione reciproca, secondo modi diversi che di fatto restano segreti. Tali arcani si rilevano quando i segni di superficie, le indicazioni scritte nelle cose visibili, vengono opportunamente correlate a ciò che significano”

E. Hooper-Greenhill

Marco Angelini ci presenta la sua ultima ricerca artistica, che attraverso una nuova interpretazione visiva, ci conduce verso e dentro un contenitore, la città, luogo fisico e traccia di una memoria dell'anima.

L'artista ritrae attraverso 71 opere la realtà metropolitana, portando con sé una scia di memoria. La città diventa un luogo fisico ma anche dell'anima, depositario di memorie, ricordi e aneddoti. Espone ed esplicita il concetto visionario di una realtà che nel magma caotico si contraddistingue. A questo punto il gesto artistico cambia “rotta” per spersonalizzare i sentimenti e offuscare la memoria storica e individuale dell'Uomo. Le tecniche e i processi di Marco Angelini in questo lavoro appaiono intuitivi e diretti. Le sue riflessioni vengono utilizzate per puntare lo sguardo verso stratificazioni di memoria. Il suo percorso artistico evidenzia un legame imprescindibile con la terra polacca. Le influenze della cultura polacca vengono così elaborate ma non subite perché in esse l'artista si riconosce e ne traccia una personale interpretazione. I riferimenti e le citazioni a Tadeusz Kantor sono visibili nelle opere pittoriche di Marco Angelini. Gli oggetti per Marco Angelini hanno la stessa trasposizione di quelli utilizzati dagli attori teatrali di Tadeusz Kantor. Evidente è il legame tra i due artisti nel riportare al pubblico una memoria che non può e non deve essere dimenticata. Gli oggetti imprigionano e trasmettono una realtà per loro intima, trascendendo dal loro utilizzo primario e quotidiano. Un percorso preciso, denso, che non può prescindere dalla sua essenza. Oggetti di uso quotidiano che si decompongono sulla tela per dare un nuovo significato alla realtà attraverso un passato che è ancora presente. Suggestioni che riportano alla luce gesti, suoni, odori e emozioni. Forme antropomorfe che dialogano con le cose, le interiorizzano e ne sono imbevute, quasi a significare che “ciascuno è figlio del proprio passato”. Gli oggetti di Marco Angelini contribuiscono a tracciare un sottile equilibrio tra avanguardia e tradizione. All'origine del tocco intimo e lirico che pervade il lavoro dell'artista intuivamo un'aderenza alla realtà filtrata da una ricerca analitica e sintetica, osservatorio di sperimentazione metropolitana. Egli si muove all'interno di un contenitore multiplo di forme. Gli spazi esterni accolgono prospettive analitiche che la città offre. Inoltre il gesto di ogni singola opera declina possibili tematiche interne ed esterne alla città che l'uomo vive, vede e interpreta. C'è un disorientamento nel collocare in uno spazio preconfezionato oggetti di memoria? La narrazione dell'opera diventa tentativo immaginifico di cercare il senso nel proprio contenitore come possibilità di riflessione.

Le citazioni alla Polonia sono ben evidenti non tanto per un ricorso cromatico, quanto per una ritmica che accompagna molte opere, come nei lavori di Leszek Moźdzer. Uno zoom immaginario che colloca voci dentro un sonoro filtrato da un mezzo, quello della tela, che accoglie ed elabora un viaggio onirico. Le opere interpretano così un duplice linguaggio nel raccontare e raccontarsi con una metrica poetica, per narrare spiragli di memoria che appaiono attesi, sospesi e astratti. La fisicità del gesto sulla tela edifica un ambiente narrativo e drammaturgico. La poetica delle opere di Angelini può essere immaginata come un contenitore prismatico, che racchiude nel suo unico spazio interno multiple realtà, o meglio che scompone una medesima realtà in percezioni infinite, chissà quanto concrete e quanto immaginarie. L'inizio non è

mai la fine e la fine trattiene e contiene l'inizio. Il dubbio, il mistero, la domanda sono immanenti. L'artista indaga all'interno di vari ambienti che diventano rivelazioni d'immagini nascoste.

Sulla scia del ricordo, Marco Angelini ci presenta un video, intitolato Solaris in fabula, che incarna le emozioni che promanano dalle tele. L'artista ha voluto dare voce ad alcune sue opere d'arte, che respirano e trasmettono emozioni attraverso la figura di un attore: Jan Kozaczuk. La rabbia, l'accettazione, la paura, l'attesa... tutto prende forma grazie alla recitazione dell'attore che spinge il fruitore ad un chiaro ed esplicito posizionamento. Il riferimento al romanzo di fantascienza di Stanisław Lem, pubblicato nel 1961, è evidente. Il titolo stesso del video è un diretto rimando ad esso. Sembra che Marco Angelini si sia lasciato "prendere la mano", proprio come fece Lem, creando un'opera che si potrebbe definire un'avventura, per la spontaneità con cui è stata realizzata. L'artista, nel forte convincimento che l'arte abbia un decisivo ruolo sociale, apre un panorama di condivisione di generi, stili e modalità utilizzando gli strumenti a lui più congeniali, per illuminare un territorio metropolitano in costante trasformazione: quello straordinario caleidoscopio in cui agisce, vive e muore l'Essere Umano.

Giusy Emiliano

Raffaella Salato

KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

"... The world and all the things it includes are designed as if they were in a long, steady, mutual relationship, according to various ways are effectively undisclosed. These mysteries are detected when signs that are written in visible things are properly related to what they mean."

E. Hooper-Greenhill

Marco Angelini presents his latest artistic research through a new visual interpretation, which leads us into a container, the city, is designated as his favorite place and way to a physical memory of the soul.

The artist portrays, through 71 works of art, the metropolitan reality, bringing with it an imprint of memory. The concept of the city becomes a physical place, but also a repository of the soul, with all the memories, evaluations and anecdotes. Angelini delivers a visionary concept of reality differs from the chaotic magma. In this way, his artistic gesture change of "road" in order to distress feelings and in so doing it obscures both the historical and individual memory of humanity. Technical processes of Marco Angelini in his artworks appear intuitive and direct. His reflections are used to turn our eyes to the memory of residue. The artistic career Angelini shows a sensible connection with the land of Poland. The influences of Polish culture are developed, but voluntarily, they're not binding of the mind of the artist, because Angelini attributes them his personal artistic movement. References to Tadeusz Kantor are visible in the paintings of Marco Angelini. The objects owe for Marco Angelini the same transposing value used by Kantor's theater actors. It is clear that the relationship between the two artists aims to bring the public a memory should and cannot be forgotten. Artworks capture and transmit an intimate reality, beyond their everyday use. A dense, precise, lane, which cannot be separated from his essence. Everyday objects fell on the canvas to give reality new meanings through a past is still in hand. Suggestions and gestures bring to light sounds, scents and emotions. Anthropomorphic forms interact with things, internalize and are like "soaked", as to mean "everyone behaves like a child of his own past." The objects of Marco Angelini then help draw a fine balance between tradition and vanguard. We feel adherence to reality - starting from the origin of the intimate and lyrical touch permeates the work of this artist - and that feeling is filtered by an analytical and synthetic research, similar to an observatory of a metropolitan experience. It moves in the middle forms of a multiple container. Outdoor spaces welcome analytical perspectives offered by the city. Moreover, the gesture in each artwork shows the city's both internal and external wisdom the humanity can live, see and interpret. Is there a change of scenery through the lively location in a pre-packaged memory of space objects? The work of Angelini is attempting imagination to find meaning through its own container as possible reflection.

References to Poland are seen not so much as a reminder of colors, but as a rhythm that accompanies many works of art, as in the works of Leszek Moźdżer. An imaginary zoom borrows voice to a filtered sound, that of canvas, which receives and processes a dreamlike journey. Works of art are thus interpreted in a dual language recounts and tells itself a poetic meter, in order to describe memory cues are expected, suspended and abstract. Physical signs of the canvas build both a history and a mighty environment. The poetry of Angelini's artwork can be felt as a prismatic container containing in its interiority distinctive realities are instead manifold, or else it breaks this same reality in infinite perceptions, nobody knows how concrete and how imaginary they are. The beginning is not the end and the end encompasses the

beginning. Doubt, mystery, worry, everything is immanent. The artist explores multiple environments so that they become revelations of hidden icons.

In the wake of memory, Marco Angelini presents also a video called *Solaris in fabula*, which embodies emotions emanate from the paintings. The artist wanted to give voice to some of his works of art by having them breathe and feel emotions through the personification of an actor: Jan Kozaczuk. Anger, identification, fear, confidence ... all take shape thanks to the actor who defines a drama that pushes the viewer towards a clear and precise position. The reference to the science fiction novel by Stanislaw Lem, published in 1961, is evident. The video's title is a clear reference to it. It seems that Marco Angelini has left himself "carried away", as Lem did, by creating a work of art can be an adventure no less for the spontaneity with which it was made. The artist, because of a strong belief in art and its crucial social role, is able to open a shared panorama of genres, styles and techniques, using his best tools to illuminate a metropolitan area in constant transformation: the extraordinary kaleidoscope in which humanity is, lives and dies.

Giusy Emiliano

Raffaella Salato

Translation by Romina Fucà

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

2016

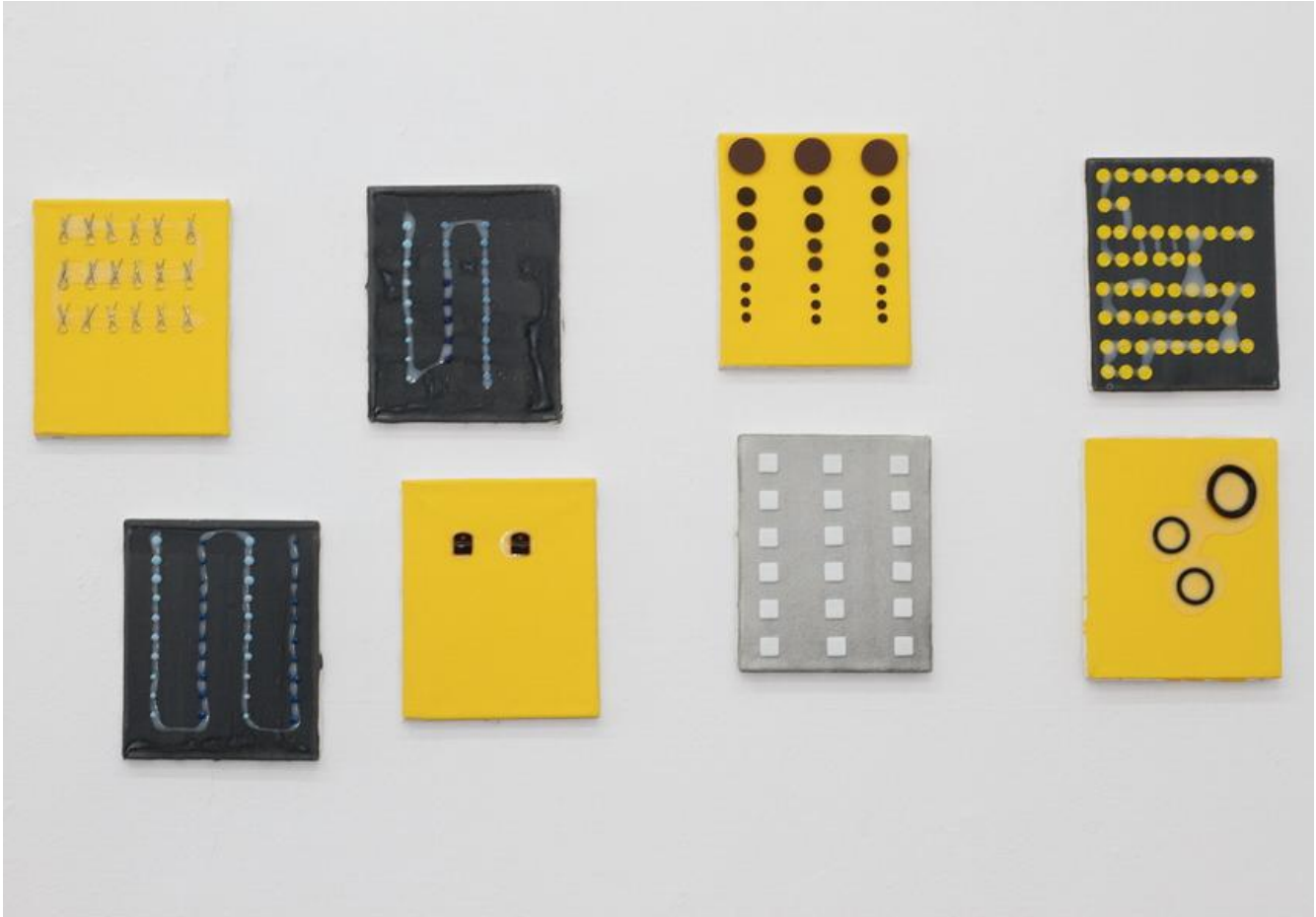

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

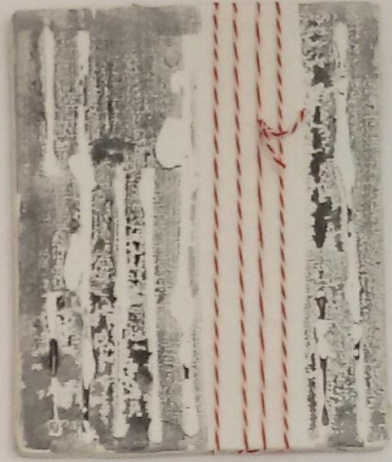
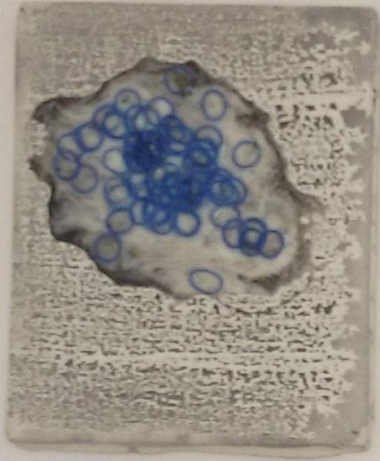

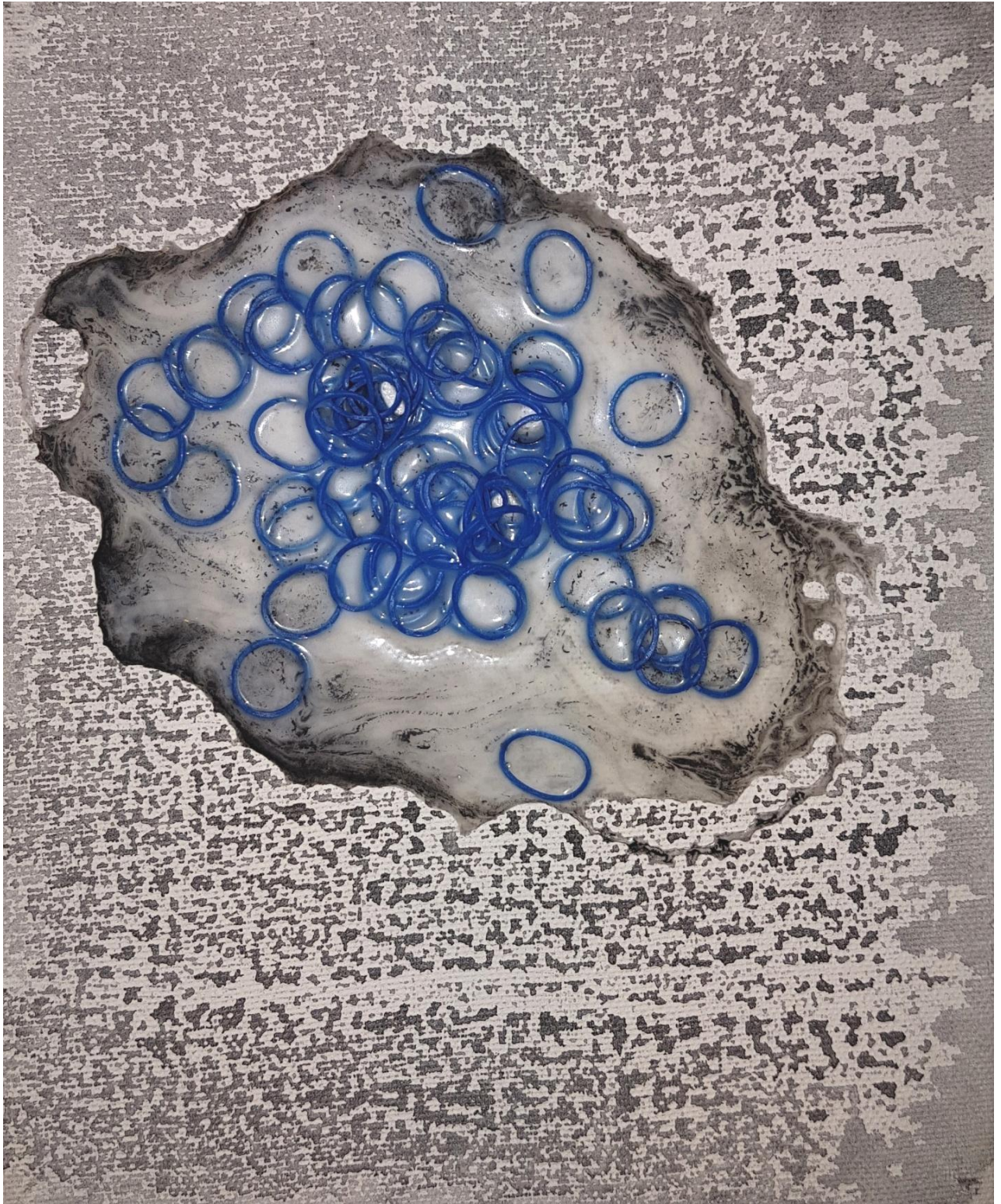
Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

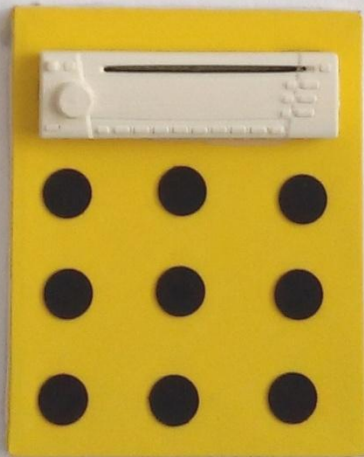

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

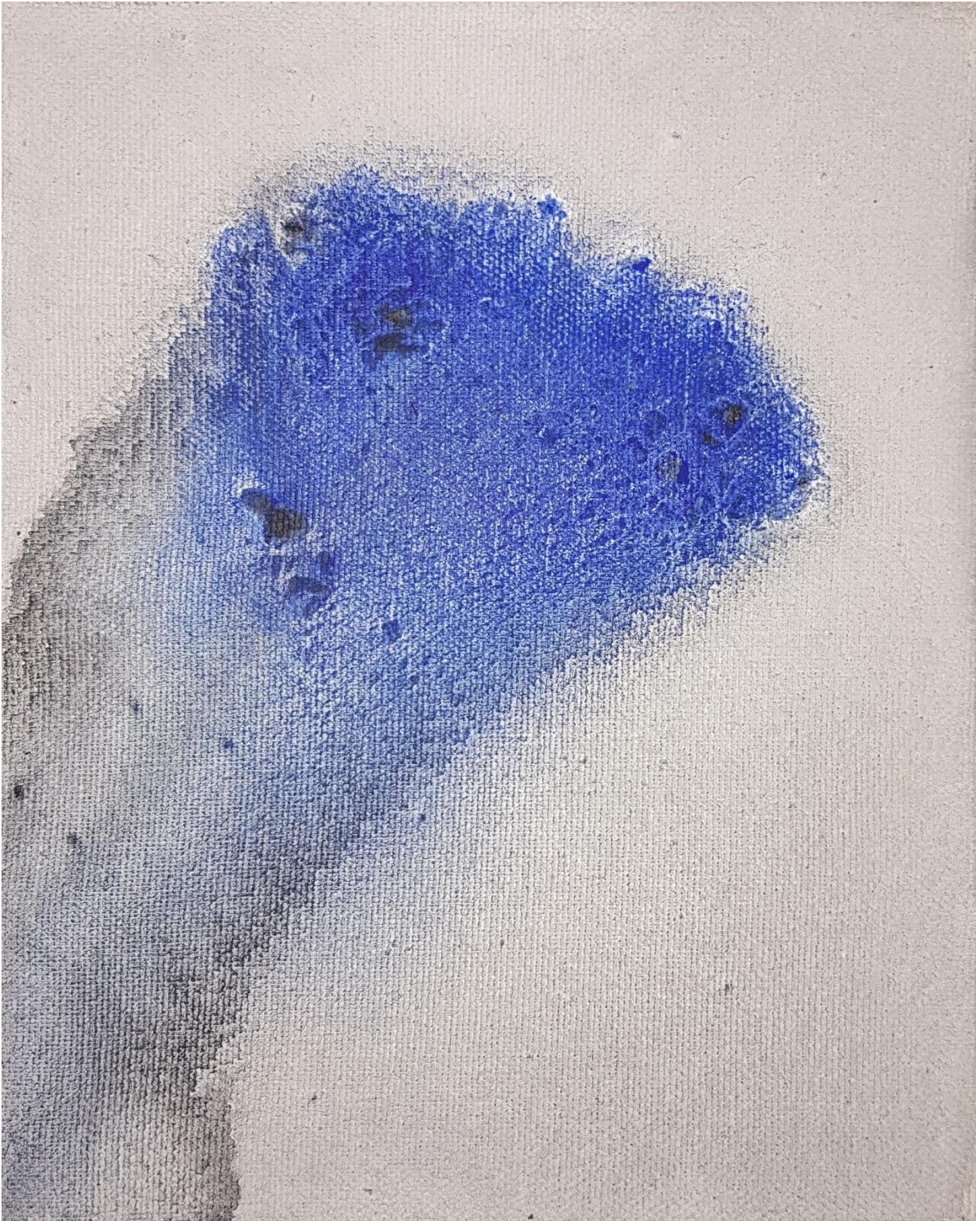
Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

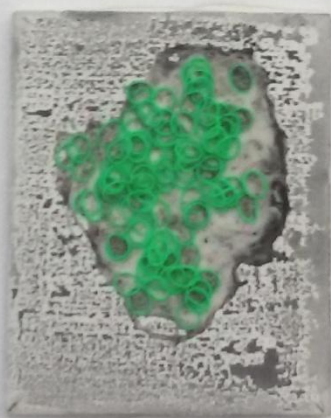
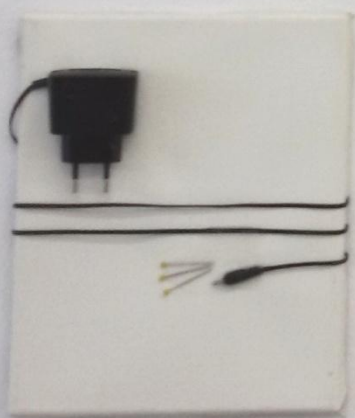
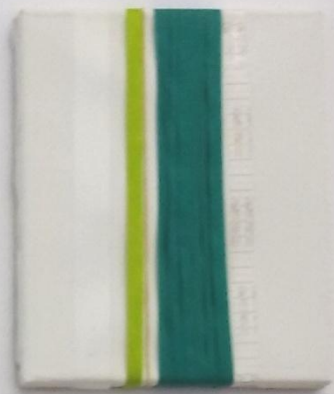
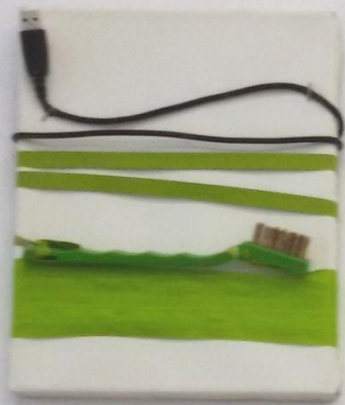

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

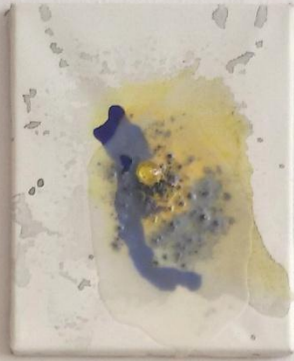

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

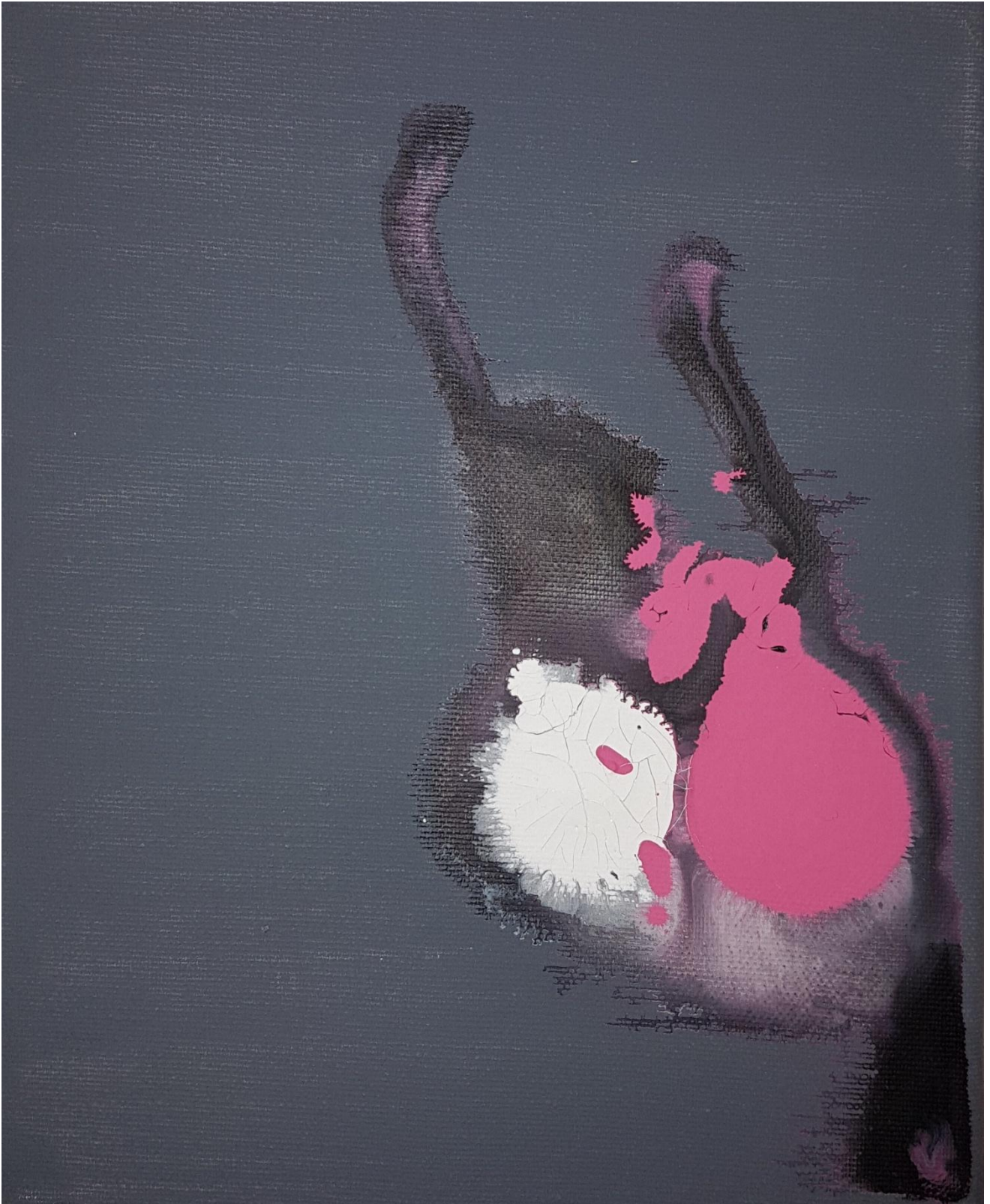
Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

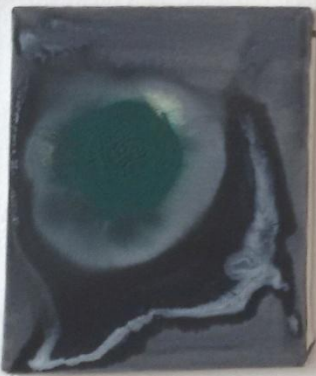

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

Untitled - cm 20x25 - mixed media technique on canvas - 2016

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

2014

Marco Angelini, *Solaris in fabula*, 2014, 5'54"

Następujące po sobie dzieła sztuki poprzez postać aktora Jana Kozaczuka dają wyraz emocjom, które w samym dziele lub w jego tytule odbijają się jak w lustrze.

Terraemotus: złość; **Immobilità mobile:** akceptacja; **Centrale nucleare:** strach; **Mens sana in corpore sano:** oczekiwanie; **Quesito scientifico:** zaskoczenie.

Ciało aktora dematerializuje się, a na obrazach w przyspieszonym tempie pojawiają się sylwetki zwierząt i ludzi, łączące się z wyrażonymi wcześniej emocjami.

Opere d'arte in successione che danno corpo, attraverso la figura dell'attore Jan Kozaczuk, ad emozioni che l'opera stessa, o il suo titolo, rimanda come uno specchio.

Terraemotus: rabbia; **Immobilità mobile:** accettazione; **Centrale nucleare:** paura; **Mens sana in corpore sano:** attesa; **Quesito scientifico:** sorpresa.

Ed ecco che il corpo dell'attore si smaterializza ed appaiono su altre opere d'arte, in visione accelerata, delle figure di animali o dalle sembianze umane, in qualche modo relazionate con le emozioni precedenti.

Succession artworks that embody through the figure of the actor Jan Kozaczuk emotions that the work itself, or its title, refers like a mirror.

Terraemotus: anger; **Mobile Immobility:** acceptance; **Nuclear Power Plant:** fear; **Mens sana in corpore sano:** waiting; **Scientific Question:** surprise.

And now the body of the actor is dematerialized and appears on other works of art, in an accelerated vision of animal figures or likenesses of human appearances, somehow related to previous emotions.

MARCO ANGELINI

1971, Rome (Italy)

Marco Angelini urodził się w Rzymie w 1971 roku. Od samego początku łączył kreatywność artystyczną z podejściem socjologicznym, które ze względu na wykształcenie stało się dla niego punktem odniesienia i kluczem do interpretacji rzeczywistości. Jest przekonany, że sztuka powinna odgrywać rolę społeczną: przywracać widzialność rzeczom, skupiać uwagę i w ten sposób tworzyć nowe możliwości komunikacji oraz stawiać niezadane wcześniej pytania.

W latach 2007-2013 jego obrazy były wielokrotnie wystawiane w Warszawie (wystawy indywidualne w Galerii Delfiny, Galerii XX1, Galerii Art New Media, Galerii Wystawa). Wśród wystaw o randze międzynarodowej należy wymienić: „Restful Turmoil” w Londynie (2009), „Urban Grooves” w Bratysławie (2010), „Speculum: la materia e il suo doppio” w Rzymie w Museo Carlo Bilotti (2015), a wcześniej w galerii André (2014). Artysta uczestniczył również w Affordable Art Fair oraz w Clio Art Fair w Nowym Jorku, odpowiednio w 2014 i 2015 roku.

Jego obrazy znajdują się w wielu kolekcjach sztuki, a jeden z nich należy do prestiżowych zbiorów prywatnych Fondazione Roma (Palazzo Sciarra).

Marco Angelini nasce a Roma nel 1971, e fin dal principio innesta la propria creatività artistica nell'interpretazione sociologica della realtà, che costituisce il suo retroterra culturale e formativo di riferimento. Egli, infatti, è fermamente convinto che l'arte debba svolgere un decisivo ruolo sociale: quello di ridonare visibilità alle cose, generare attenzione e creare così inedite possibilità di comunicazione e nuovi interrogativi.

L'artista ha realizzato, dal 2007 al 2013, varie personali a Varsavia (galleria Delfiny, galleria XX1, galleria Art New Media, galleria Wystawa), e tra le sue mostre più importanti a livello internazionale ricordiamo: "Restful Turmoil" a Londra nel 2009, "Urban Grooves" a Bratislava nel 2010, 54° Biennale di Venezia - Padiglione Italia nel mondo (2011), "Speculum: la materia e il suo doppio" a Roma nel 2015 presso il Museo Carlo Bilotti, e nel 2014 presso la galleria André. Ha anche partecipato alla "Affordable Art Fair" e alla "Clio art Fair" di New York, rispettivamente nel 2014 e nel 2015.

Le opere di Marco Angelini sono state acquisite da diversi collezionisti a Roma, Milano, Londra, Varsavia, New York, Melbourne ed una di esse fa parte della prestigiosa collezione privata della Fondazione Roma (Palazzo Sciarra).

Marco Angelini was born in 1971 in Rome, Italy, and from the beginning he added his artistic creativity with his sociological interpretation of reality, which is its main cultural context of reference. In fact, according to Angelini art should play a decisive role in society: by giving visibility to things, arousing attention and creating new opportunities and new demands for communication.

The artist made from 2007 to 2013, various solo exhibitions in Warsaw (Gallery Delfiny, XX1 Gallery, Art New Media Gallery, Wystawa Gallery), and among its most important international exhibitions include: "Restful Turmoil" in 2009 in London, "Urban Grooves" in 2010 in Bratislava, 54th Biennale of Venice - Italian Pavilion in the world (2011), "Speculum: matter and its double" in 2015 at the Museum Carlo Bilotti in Rome, and at the André gallery in 2014 still in Rome. He also attended the "Affordable Art Fair" and "Clio Art Fair" in New York, respectively, in 2014 and 2015. The works of Marco Angelini were acquired by several collectors in Rome, Milan, London, Warsaw, New York, Melbourne and one of them is part of the prestigious private collection of the Fondazione Roma (Palazzo Sciarra).

SOLO EXHIBITION

- 2016 *Caleidoscope: Memory and Oblivion* – curated by Giusy Emiliano and Raffaella Salato – **Nowe Miejsce Gallery** - Warsaw – June 2016
- 2015 *Speculum* - Curated by Raffaella Salato – **Museo Carlo Bilotti** - Rome – Oct. 2015
- 2014 *Matter and its double* - Curated by Raffaella Salato - **André arte moderna e contemporanea** - Rome – June 2014
The objects and the painting: textures and connections - **Magazzini dell'arte contemporanea** - Trapani – May 2014
- 2013 *From the italian land to Poland* - **Galeria Delfiny** . Warsaw – December 2013
Life and suspension: the sacred space - Curated by Ryszard Ługowski - **Galeria XX1** - Warsaw – July 2013
- 2011 *Parola Informa* - Curated by Tiziana Lamusta - **b>gallery** - Rome – April 2011
- 2010 *Urban Grooves* – **Primate's Palace** - Bratislava – Oct 2010
Urban Grooves – **Art New media Gallery** - Warsaw – Oct 2010
Urban Grooves - Curated by Tiziana Lamusta - **André arte moderna e contemporanea** - Rome – June 2010
- 2009 *Pregnant Silence* - **Wystawa Gallery** - Warsaw – Oct 2009
Restful Turmoil - **The Brick Lane Gallery** - London – July 2009
- 2008 *Ah-Un-tempo* - **White cube 3** - Rome – July 2008
- 2007 *Vertical Claustrophobia* - **Fabs Gallery** - Warsaw – Nov 2007

SELECTED GROUP EXHIBITION

- 2015 **Dom Artysty Plastyka** – Warsaw – June 2015
Clio Art Fair New York - 508 - 526 W 26th St- New York – March - 2015
*conTENporary words of art – curated by Giusy Emiliano - **Sala Santa Rita** - Via Montanara 8 - Rome – February - 2015*
- 2014 *Affordable Art Fair New York – represented by Onishi Gallery - **The Tunnel** 269 11th Avenue- New York – Sept. 2014*
*Mauerfall – 25 Jahre - **Fzkunst** - Essen – September 2014*
- 2013 *From New York to Rome - **André arte moderna e contemporanea** - Rome – May 2013*
*From Rome to New York: Signs, Lines and Shapes - **Onishi Gallery** - New York – April 2013*
- 2012 *Salon d'Automne in Israel - **Namal Yafo Hangar 1** - Tel Aviv – November 2012*
*Rom München. Hin -und Zurück – curated by Katrin Hupke - **halle 50 Domagkateliers** - Munich – June 2012*
*Serial Hearts: six variations on life - **Galerie Croissant** - Bruxelles – March 2012*
- 2011 *54° Venice Biennial - **Padiglione Italia nel mondo** – curated by Vittorio Sgarbi - Venice – June / November 2011*
*Parallax AF - **Royal Opera Arcade** - London – July 2011*
- 2010 *Art Fair – represented by Kozaczuk Reprezentuje - **Arkad Kubickiego Zamku Krolewskiego** - Warsaw – Dec. 2010*
- 2008 *Different looks – Italian artists group exhibition in Warsaw - **Zamojska Gallery** - Zamość – June 2008*
*Different looks – Italian artists group exhibition in Warsaw - **Pracownia Gallery** - Warsaw – January 2008*
- 2007 *I.10 – Italian artists group exhibition in New York - **Onishi Gallery** - New York – July 2007*
*22 of 7: Varsavia meets Rome – Italian artists group exhibition in Warsaw - **13 Gallery** - Warsaw – April 2007*
- 2006 *Rintracciarti - **Palazzo della Ragione** - Mantua – November 2006*

Copyright © 2016 - Marco Angelini

Marco Angelini

KALEJDOSKOP: PAMIĘĆ I ZAPOMNIENIE
CALEIDOSCOPIO: LA MEMORIA E L'OBLIO
KALEIDOSCOPE: MEMORY AND OBLIVION

Opieka kuratorska: Giusy Emiliano i Raffaella Salato

a cura di Giusy Emiliano e Raffaella Salato

curated by Giusy Emiliano and Raffaella Salato

3 - 15 czerwca / giugno / June 2016

Galeria Nowe Miejsce

Al. Jerozolimskie 51 lok 2 - Warszawa